

РЕШЕНИЕ

№ 8418

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1164** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Г. Д., като пълномощник на Е. И. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №5181 от 12.11.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} състав, по н.а.х. дело №8742 по описа за 2023г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че при съставяне на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) са били нарушени разпоредбите на чл.34 ЗАНН. Твърди, че сроковете за образуване на административнонаказателното производство не са обвързани с подаването на декларация по чл.188, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), която според него, може дори да не бъде подадена. Смята, че не може за дата на откриване на нарушителя да се приеме и датата на издаване на принудителната административна мярка (ПАМ), тъй като в Заповедта от 28.02.2023г., с която същата е наложена, вече е цитиран номерът на съставения преди това АУАН. Претендира също, че не са спазени изискванията на чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани

технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба №8121з-532/12.05.2015г.). Според касатора, безпротиворечива е практиката на българските съдилища, че съставянето на протокол за използване на автоматизирано техническо средство с различно съдържание от утвърдения образец, представлява съществено нарушение на реда за удостоверяване изпълнението на изискванията на закона при отчитане с мобилно автоматизирано техническо средство на нарушения на разрешена скорост за движение. Излага доводи, че са допуснати нарушения и на разпоредбите на чл.50, ал.2 и чл.90 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение (Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г.). Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №23-4332-004220/22.03.2023г., издадено от началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №23-4332-004220/22.03.2023г., на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, на касатора Е. И. С. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 850 (осемстотин и петдесет) лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 (три) месеца, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №23-4332-004220/22.03.2023г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 08.11.2022г., в 11⁰⁷ часа, в [населено място], лек автомобил марка „Волво ХЦ 60“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], се движел по [улица]от [населено място] към [населено място], на разклона за ЦСПП-МВР, със скорост от 119 км/ч., установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Автомобилът е собственост на касатора. Нарушението е било заснето с мобилна система за видеоконтрол АТСС С. М2 №MD1193, представляваща одобрен тип видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Водачът е уведомен за започване на ПАМ със Заповед №751/28.02.2023г. Въз основа на събраните доказателства съдът е приел, че касаторът С. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Установено е от представените схеми на Областно пътно управление – С., към Агенция „Пътна инфраструктура“, че скоростта на движение по път I-1 Б. – Горни

Б. – Околовръстен път С., съвпадащ с [улица]в [населено място], е 50 км/ч., като в участъка, посочен в НП, максимално разрешената скорост е обозначена и с пътен знак В26.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 9-^{ти} състав.

С нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, законът - чл.182, ал.1, т.б ЗДвП, предвижда административно наказание – „глоба“ от 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, която е за превишаване над 50 км/ч., като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева, поради което наложеното в настоящия случай наказание е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

В разглеждания случай е установено, че С. е управлявал лек автомобил със скорост 119 км/ч. или с 69 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар АТСС С. М2 с №MD1193, заснемащ и записващ дата, място, час, скорост и рег. № на МПС, данните от който са подробно описани както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП. Техническото средство е преминало периодична проверка за техническа изправност, видно от Протокол №06-СГ-ИСИС/15.03.2022г. на Български институт по метрология, в който коректно е описан процесният радар с идентификационния му номер, а именно №MD1193. От представения снимков материал от паметта на техническото средство за отчетена скорост се установява, че скоростта на МПС на касатора при заснемането му е била 123 км/ч. В НП, е посочено, че установената стойност на скоростта на МПС е 119 км/ч., следователно е въведена установената скорост, намалена с допустимата грешка на уреда, генерирана автоматично от софтуера за обработка, изчислена на база допустима грешка за работа на техническото средство.

Настоящият съдебен състав смята, че сроковете по чл.34 ЗАНН не са били изтекли. Разпоредбата на чл.34, ал.1, изр. последно ЗАНН сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора „а“ и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. Видно от доказателствата по делото, следва да се приеме, че датата, на която е установено нарушението и е открит

нарушителят е 28.02.2023г., тъй като на тази дата е попълнена декларацията по чл.188 ЗДвП. Смятано от 28.02.2023г. е започнал да тече тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който в случая е изтекъл на 28.05.2023г. АУАН бл. №129355 е съставен на 28.02.2023г., т.е. преди изтичане на тримесечния срок, предвиден в чл.34, ал.1 ЗАНН, след който не може да се образува административнонаказателно производство.

Съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактичката обстановка при извършване на нарушението. Нито към момента на съставяне на АУАН, нито в предвидения от закона срок посоченият като нарушител С. е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Установеното в АУАН, относно извършване на деянието, съставляващо административното нарушение е оспорено в съдебната фаза на производството, без да са ангажирани каквито и да е доказателства, които да опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации.

Неоснователно е възражението на касатора, че служителят, работил с АТСС по време на извършване на нарушението не е преминал обучение за работа с такива. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. Редът и условията за използване на АТСС са установени в Наредба №8121з-532, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.90 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014г. с автоматизирани технически средства и системи могат да работят служители на МВР, преминали обучение за работа с тях по ред, определен със заповед на главния секретар на МВР. Обработката на нарушенията, заснети с АТСС, и издаването на електронни фишове се извършват от служители на МВР, определени от ръководителите на службите за контрол по чл.165 ЗДвП. По делото няма данни, които да внасят съмнение относно компетентността на служителите да извършват дейността по контрол на пътното движение. Последното се доказва и от представените по делото Заповед №513з-5069/21.07.2015г. на директора на СДВР, както и Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи.

Неотносима към процесния случай е разпоредбата на чл.50, ал.2 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014г., поради факта, че видът на АТСС, което е използвано не е било от типа - позиционирано върху служебен автомобил или мотоциклет, а е било временно разположено на участък от пътя (тип „тринога“).

Съдът установява, че е съставен протокол рег. №4332р-6762/09.11.2022г. по чл.10 от №8121з-532, в който конкретно е посочено мястото за контрол – [населено място], [улица]– разклона за ЦСПП-МВР; посоката на движение на МПС - от [населено място] към [населено място]; ограничението на скоростта в пътния участък - 50 км./ч. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. Няма никакво съмнение, че мобилното АТСС е било разположено временно на участък от пътя. В съставения протокол са попълнени важните обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния

режим, брой установени нарушения. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че системата, заснела процесното нарушение на 08.11.2022г. в 11⁰⁷ часа е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност се е развило при спазване на установените процесуални правила.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №5181 от 12.11.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} състав, по н.а.х. дело №8742 по описа за 2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.